

Bläcket räckte aldrig till

Vinden lekte vilt med skuggan
av hans fokuserade gestalt
som sittandes under björken
böjde sig över sitt pergament
Han frös i vädrets retsamma lekar
och det skrev han om

Solen stack sitt ljus genom trädkronan
som rörde sig i luftiga vågor
Det retade hans tålamod, hans
rygg höll sig plågsamt och hukande iskall
medan blicken bländades av solfläckarna
och det skrev han om

Hans fingrar smälte stelt ihop med pennan
då de snabbt beskrev allt de såg och kände
från parkbänken under det vajande trädet
Han skrev tills han inte längre kunde skriva;
för bläcket räckte aldrig riktigt till
och det skrev han om inuti

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Taurus med Poeter.se id #3949 innehar upphovsrätten